

[Anders Poulsen]

lering på hele feltet elektronisk overvågning i det danske samfund. Det er Advokatrådet en lille smule inde på i sit høringssvar.

Jeg kan derfor sluttelig sige, at vi fra venstres side som nævnt ikke afviser det foreliggende lovforslag, men mener, der er behov for under udvalgsarbejdet at gå endda temmelig meget i dybden og derunder i høj grad interessere os for, om det er rigtigt at foretage den foreslåede lovgivning specielt på det område, eller om vi bør afvente en sådan lovgivning, til vi har et bedre billede af alle elektroniske overvågningsmidler i samfundet.

Ebba Strange (SF):

Baggrunden for, at man nu fra justitsministerens side er kommet med et forslag til lov om TV-overvågning, er som bekendt, at der i sommeren 1980 rejste sig en debat om rimeligheden af, at man fra gågadeforeningen foretog overvågning af gågaden i Hobro fra de handlendes side. Det affødte et forslag til en ændring af straffeloven stillet af socialistisk folkeparti i november 1980. Resultatet af udvalgsbehandlingen af dette arbejde var en beretning, der blev afgivet af folketingets retsudvalg i juni 1981.

Hele den debat og det arbejde, der på det tidspunkt allerede var i gang i justitsministeriet, er nu resulteret i, at vi i dag skal førstebehandle et forslag til lov om TV-overvågning.

Jeg kan næsten føle mig fristet til at sige: bare vi dog aldrig havde fået det! Derfor vil SFs arbejde i udvalget først og fremmest komme til at bestå i enten at få dette her ændret fundamentalt eller også få det skudt ud. Det skyldes, at det forslag, vi skal behandle i dag, ikke handler om forbud mod TV-overvågning, men handler om, at man nu giver nogle retsbestemmelser for en næsten ubegrænset adgang til TV-overvågning fra de retshåndhævende myndigheders side.

Det foreslås, at TV-overvågning, som forestås af retshåndhævende myndigheder, skal undtages fra de bestemmelser, der i øvrigt står i § 1 i forslaget.

Det foreslås desuden, at politiet kan fritage de privat-mennesker, der er omfattet af § 1, fra de gældende regler i øvrigt. Nærlæser man dette forslag, toner 1984 med »Big Brother is watching you« frem for ens åsyn, for mit i hvert fald. Jeg ved ikke, om justitsministeren er klar over, hvor meget TV-overvåg-

ning der foregår i Stockholm på Sergels Torv af de offentlige myndigheder, hvor man kan færdes og vide sig iagttaget og overvåget, uanset hvor man står, og hvor man går.

Selvfølgelig skal vi prøve at forebygge kriminalitet i Danmark, men hvis det skal ske på en sådan måde, at vi alle sammen er mistænkt for potentielt at være kriminelle, bare vi færdes på almindelige gader og veje og stræder, så er vi kommet for langt ud.

TV-udviklingen løber stærkt for tiden, det ved vi alle sammen, og vi ved også, at det er kolossalt svært at føre en kontrol med, hvordan den TV-udvikling løber. Hvis vi i dette folketing giver de retshåndhævende myndigheder adgang til at benytte TV-teknikken efter deres eget forgodtbefindende, er vi på vej ind i et samfund, hvor det er vanskeligt at bevare en egentlig demokratisk kontrol med, hvad det er, der foregår omkring os.

Derfor bliver vi nødt til fra SFs side, selv om vi selv har efterlyst et sådant lovforslag, at afvise det, der foreligger her. Hvad der videre skal ske, det ved jeg ikke, men det må vi vende tilbage til i udvalget.

Det er påfaldende – det nævnte hr. Hagen Hagensen også – at de eneste, der er blevet hørt om dette forslag, er de retshåndhævende myndigheder. Fra Østre Landsret er der kommet et svar, som sætter spørgsmålstejn ved, om dette her dog er nødvendigt, og om det ikke er problematisk, at man giver de retshåndhævende myndigheder så vid en adgang til TV-overvågning.

Der er ikke almindelige mennesker, der er ikke LO, der er ikke Forbrugerrådet, der er ikke nogen af alle de almindelige mennesker, der færdes på vores veje og stræder, der er blevet hørt om dette forslag, og derfor synes jeg, at der skal meget længere arbejde til, før vi kommer videre med denne sag. Vi skal i hvert fald ikke vedtage det forslag, der foreligger her, for så er vi på vej ind i et samfund, som er truende for demokratiet, og det var jo ikke lige præcis det, der var meningen, da debatten blev rejst i sommeren 1980. Da var det netop den beskyttelse af den personlige integritet, som også hr. Hagen Hagensen var inde på, man efterlyste, og som man gerne ville have nogle regler for, og dette her er det modsatte.

Lawaetz (FP):